

[Poulsgaard]

Jeg tror nok, jeg ved så godt som hr. Ole Espersen, hvad vi stemmer for herinde.

Hr. Ole Espersen har ret i, at det, hr. Ole Espersen nævnte, stod i det beslutningsforslag, men der er da masser af de ting, som vi var utilfredse med, for den slags pædagogvejledning har jo ikke hjulpet en klap. Derfor får vi forespørgslen netop nu, så vi kan tage alvorligt fat på problemet – nu skal vi vise disse mennesker, at den ikke går længere. Derfor synes jeg, det er stærkt, når hr. Ole Espersen ligefrem bebrejder mig, at jeg stiller en forespørgsel. Hvis der er noget, der bliver diskuteret ude i samfundet, så er det volden i samfundet. Skulle det så være forkert, at parlamentet også beskæftiger sig med det?

Men vi har været med til at stemme for de bevillinger, der har givet politiet bedre muligheder for at arbejde, og det vil vi fortsat gøre, selv om vi ønsker den offentlige sektor reduceret. Det har hr. Ole Espersen også ret i.

Annelise Gotfredsen (KF):

Danmark har hidtil haft ord for at være et fredeligt land, hvor man frit og trygt kunne færdes – fra monark til den pæne borger – så godt som alle steder i landet. Det er et positivt led i vor livsform, når ældre i parcelhusområderne går på besøg hos hinanden og hygger sig med kaffe og tv om aftenen, når yngre par efter at have været ude slentrer igennem strøgene i de store byer og kigger på vinduer en sen aftentime, når én eller flere finder ind på et lille listigt sted, der ikke absolut ligger på et oplyst hovedstrøg, og hygger sig med et glas øl. Det er sådan, det skal være, men det er ikke lige så bekymringsfrit mere, som det har været før i tiden. Gang på gang kan man i pressen læse om vold og overgreb mod en sagesløs person. Det er rigtigt, at det er godt stof for pressen og derfor får en fremtrædende plads i medierne.

Men statistikkerne viser jo desværre, at det er rigtigt, at vold og kriminalitet har været stærkt stigende gennem den senere årrække og i dag er på et uhyggelig højt niveau, som jeg sagde før. Jeg er helt klar over, at et enkelt tilfælde efter en ny lov ikke alene kan have været påvirkende og forebyggende og været medvirkende til et lille fald i stigningen i voldstilfældene. Men den megen debat, der har været om dette, og mulighederne, der er blevet større og større gennem de senere år netop for at få denne lov vedtaget,

tror jeg kan have haft en stor påvirkning på mange grupper i befolkningen – ja, på hele retsfølelsen.

Men denne tilstand af utryghed vil vi ikke finde os i. Ganske vist er det kun en mindre del af befolkningen, som mærker volden på sin egen krop. Men det er alligevel så hyppigt, at frygten er ved at snige sig ind på os alle sammen. Vi vil simpelt hen ikke finde os i, at ældre mennesker ikke tør gå ud om aftenen, at man lægger vejen væk fra områder, som man egentlig gerne ville besøge, og vi vil ikke finde os i, at man er bange for at gå på et værtshus, når man selv opfører sig fredeligt, og at forældre ikke tør sende deres børn alene af sted, fordi de er bange for, at de ikke skal komme helskindede hjem. Vi vil ikke finde os i, at vidner ikke tør udtale sig af frygt for repressalier, så tiltalte i voldssager bliver frikendt. Vi vil have vor tryghed tilbage.

Der skal ikke være nogen tvivl om – og det tror jeg heller ikke der er – at respekten for lov og orden og borgernes helbred og ejendom altid har været og vil vedblive at være en mærkesag for Det Konservative Folkeparti. Derfor vil vi blive ved at fremsætte forslag om de forbedringer af lovgivningen, vi mener er nødvendige, og det er tilfredsstillende, når det lykkes at få gennemført sådanne forbedringer – jeg hentyder igen til det nylig vedtagne forslag om varerægtsfængsling.

Vi er helt enige i, at det er væsentligt at begynde en forebyggelse mod kriminalitet så tidligt som muligt, allerede fra børnehævealderen, og der er jo også bred enighed om, at det arbejde, der gøres af socialvæsenet, skole og politi, er af uvurderlig betydning for at forhindre, at børnene kommer ud i kriminalitet.

Men vi er ikke enige med de socialistiske partier om, at kriminalitet er samfundets skyld. Ansvaret for et menneskes handlinger er menneskets eget helt og fuldt, og det er hjemmenes ansvar at opdrage børnene til at respektere loven og ikke give et dårligt eksempel ved selv at bryde loven og måske prale af det. Jeg tænker på skattefiduser, promillekørsel osv. Det har ikke noget at gøre med, om man kommer fra et mere eller mindre velstående miljø. Heldigvis er det sådan, at langt de fleste også fra dårligt stillede miljøer vokser op uden at komme ud i kriminalitet af mere eller mindre alvorlig karakter og da slet ikke som udøvere af grov vold,